

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/788/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713204567
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6713204567.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a sudcov JUDr. Petra Priehodu a JUDr. Anny Snopčokovej, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava proti žalovaným 1/ L. X., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K. XXXX/XX, XXX XX K., občan SR a 2/ W. X., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K. XXXX/XX, XXX XX K., občianka SR, o zaplatenie 1.097,92 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 22.04.2015, č. k. 8C/56/2014/108, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

Žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca voči žalovaným 1/ a 2/ domáhal zaplatenia sumy 1 097,92 Eur s príslušenstvom z titulu dlhu zo zmluvy o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXX uzavretou medzi F. F., a.s. ako právnym predchodcom žalobcu a žalovanými 1/ a 2/ ako dlžníkmi. Súd po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že uplatnený nárok je premlčaný, keď otázku premlčania posudzoval z poukazom na ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa záveru súdu, najneskôr lehota na uplatnenie pohľadávky mohla uplynúť dňa 22.10.2011, žalobca túto uplatnil až dňa 25.03.2013, preto jednoznačne možno konštatovať premlčanie uplatneného nároku. Pokiaľ žalobca poukazoval na uzatvorenú dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach, ktorú žalovaný 1/ podpísal dňa 19.05.2011, súd takýto úkon považoval za neplatný, a to z pohľadu spotrebiteľského práva, konkrétne poukázal na ust. § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, článok 3b1 Smernice č. 13/1993 Rady EHS s tým, že v rámci uzatvárania uvedenej dohody jednoznačne došlo k nekalej obchodnej praktike, ktorá narušuje alebo v podstatnej miere môže narušiť ekonomické správanie sa priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k poskytnutiu úveru. Z tohto dôvodu nemohlo dôjsť k predĺženiu premlčacej doby, a preto súd návrh v celom rozsahu zamietol.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Ako dôvod odvolania uviedol nesprávne právne posúdenie veci a nedostatočné zistenie skutkového stavu. Poukázal na to, že žalovaný 1/ uzavrel so žalobcom Dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach, ktorú však hrubo porušoval. Obsahom dohody bolo aj uznanie dlhu zo strany žalovaného 1/, keď právnym následkom uznania práva, ktorý nastáva priamo zo zákona, je prerušenie plynutia premlčacej doby. Priamo zo zákona teda začala plynúť nová 10-ročná premlčacia doba. Okresný súd uvedenú dohodu nesprávne vyhodnotil ako neplatnú s poukazom na ust. § 558 Občianskeho zákonníka. S právnym posúdením sa nestotožňuje a poukazuje na skutočnosť, že dohoda má všetky zákonom vyžadované náležitosti pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka, má teda písomnú formu, vyplýva

z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a prísľub dlžníka dlh zaplatiť. Zároveň žalovaný 1/ potvrdil vedomosť o premlčaní dlhu a následkoch s tým spojených (článok 3 bod 3.4 Dohody). Ďalej poukazuje na skutočnosť, že na to, aby nastali právne účinky spojené s uznaním práva podľa § 110 ods. 1, druhá veta OZ, zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Uznanie práva podľa § 110 ods. 1, druhá veta OZ nemožno stotožňovať s inštitútom uznania dlhu podľa § 558 OZ vzhľadom na odlišné právne dôsledky s nimi spojené. Má za to, že v danom prípade žalovaný 1/ v Dohode potvrdil svoju vedomosť o premlčaní dlhu a nastali účinky ust. § 558 OZ, teda že záväzok uznaný žalovaným 1/ čo do dôvodu a výšky v čase uznania trval. Žalovaný 1/ po tom, čo sa oboznámil s obsahom Dohody, svojím podpisom svoj existujúci záväzok uznal a vyjadril svoju vedomosť s premlčaním pohľadávky. Postupom súdu dochádza k popretiu procesnej zásady rovnosti účastníkov a k neprimeranej ochrane spotrebiteľa tým, že tento je úplne zbavený zodpovednosti za plnenie svojich povinností zo záväzkového vzťahu. Napriek tomu, že žalovaný 1/ si bol vedomý svojho záväzku, tento uhradený nebol a jeho konanie nemožno považovať za morálne a čestné, a preto nemožno súhlasiť s tým, aby takémuto konaniu zo strany súdu bola poskytnutá ochrana. Na podporu svojho názoru poukázal na jednotlivé rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR, Najvyššieho súdu SR a viacerých rozhodnutí Krajských súdov SR. Domáha sa zmeny napadnutého rozsudku tak, že žalobe bude v celom rozsahu vyhovieť, alternatívne navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie. Súčasne uplatnil náhradu trov konania.

3. Žalovaní 1/ a 2/ sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrili.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP), preskúmal vec v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa odseku 2, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Ako je zrejmé z vyššie uvedeného, súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu z dôvodu premlčania uplatneného práva nároku s poukazom na ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z., pričom „Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku“ (ďalej len „Dohoda“), v ktorej žalovaný 1/ uznal čo do dôvodu a výšky záväzok voči žalobcovi a zároveň vyhlásil, že má vedomosť o premlčaní dlhu, považoval za neplatnú, označil ju za nekalú obchodnú praktiku, ktorá môže podstatne narušiť ekonomické správanie sa primeraného spotrebiteľa, v tomto prípade vo vzťahu k poskytnutému úveru; nemohlo teda dôjsť k predĺženiu premlčacej doby.

7. Žalobca v odvolaní namieta voči právnomu posúdeniu Dohody a má za to, že táto obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka. Tvrdí, že žalovaný 1/ potom, čo sa oboznámil s obsahom Dohody, svojím podpisom uznal svoj existujúci záväzok a vyjadril aj svoju vedomosť s premlčaním pohľadávky. Tvrdí teda, že k premlčaniu uplatnenej pohľadávky nedošlo, pretože začala plynúť nová 10-ročná premlčacia doba.

8. Odvolací súd s touto zásadnou odvolacou námietkou žalobcu nesúhlasí a záver o neplatnosti uvedenej dohody tak, ako tento vysvetlil vo svojom rozhodnutí súd prvej inštancie, považuje za správny a súladný aj s prevažujúcou judikatúrou všeobecných súdov SR. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie považuje uzavretie uvedenej Dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 03.05.2011 za nekalú obchodnú praktiku. Zvlášť poukazuje na skutočnosť, že text „dlžník vyhlasuje, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch,“ je v uvedenej Dohode zakomponovaný do bodu 3.4 s nadpisom „Forma splatenia záväzku.“ Odvolací súd sa prikláňa k záveru, že uzatváranie takýchto Dohôd veriteľom so spotrebiteľom, ako dlžníkom, značne znevýhodňuje spotrebiteľa a je potrebné ho považovať za nekalú obchodnú praktiku pri predkladaní formuláru na predĺženie premlčacej doby. Takýto právny úkon, hoci má všetky vyžadované náležitosti, je neplatný, nakoľko sa prieči dobrým mravom (§ 3 ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka).

9. Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že odvolanie žalobcu nie je spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku, odvolacie námietky boli vyhodnotené ako nedôvodné. Poukazuje pritom aj na viaceré rozhodnutia v obdobných veciach (napr. rozsudok NS SR sp. zn. 2MCdo/4/2015 zo dňa 30.05.2016, uznesenie NS SR sp. zn. 7MCdo/2/2014 zo dňa 04.11.2015, rozsudok NS SR sp. zn. 8MCdo/3/2015 zo dňa 28.05.2015 ...).

10. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny a správne odôvodnený s poukazom na ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

11. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že úspešným žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal majúc za to, že v danom prípade žalovaní 1/ a 2/ boli v konaní absolútne nečinní, žiadne trovy konania im vzniknúť nemohli (§ 396 ods. 1 v spojení s § 257 CSP).

12. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov 3 : 0.
Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).